

(Priloga Vrtnu.)

Št. 11. Ljubljana, dne 1. novembra 1904. XII. tečaj.

Na dragem grobu.

V nemirnem dnevu, v tihi noči,
Mi žalosti srce drhti,
In kakor v težkih sanjah kličem:
„Odpri se, dragi grob, odpri!“

In vedel nisem, da zvenela
Kdaj moja solnčna bo mladost,
In slutil nisem, da kdaj mine
Življenja mojega sladkost.

Ah, ded moj, jaz sem tebe ljubil,
Ne veš, kakó iz dna srcá —
In ljubil tvoje sem pravljice,
In kar otrok ljubiti zna.

In zdaj sem sam. Brez solnca sreče
V življenju hodim bridko pot.
Brez tebe, ded, pomlad ne cvete,
Ah, v grob s teboj je šla odtod...

Zvonimir.

Sanje.

Nad vodo meglice
Plavajo:
Na drevesu ptice
Spavajo.

V spanju sladke sanje
Snivajo,
Da v deželi rajski
Bivajo.

Pa čez goro vihra
Pribuči,
Ptičke sredi sladkih
Sanj vzbudi.

Gradiški.

